

at Valgbarheden i Kjøbstæderne maatte blive betydeligt udvidet. Valgbarheden er der endnu knyttet til Besiddelse af Eiendom af en vis Værdie (i Helsingør t. Ex. en Assurance-sum af 2000 Rbd.), eller til Erleggelsen af Næringsstat af en vis Størrelse, (i Helsingør er det 32 Næringsstillinger, som kunne ansees at æquivalere omtrent 6 Rbd.) Valgbarheden ønskes udvidet, for at endeel gode Kræfter, som findes i Communerne, nemlig hos forskellige Embedsmænd, Læger, Sagførere m. fl. kunde komme til Anvendelse i dens Anliggender, hvor saadanne Kræfter nu aldeles ikke kunne gjøre sig gjældende. Det forekommer mig klart, at en Reform af de nuværende Bestemmelser om Valgret og Valgbarhed i Kjøbstadcommunerne vil, naar Communerne tillige erholdt større Selskændighed end den, som nu tilkommer dem, virke oplivende og i det Hele taget give de communale Interesser et nyt og glædeligt Opsving. For Diebliffet vække Valgene i Communen ikke den Interesse, de i Virkeligheden fortjene, ikkun en meget ringe Deel af Vælgerne indfinder sig i Reglen ved Valgene, og det er ikke uden Exempel, at et Valg har maattet udsættes paa Grund af Vælgernes Udeblivelse, eller i alt Fald fordi saa faa mødte, at der ikke kunde være Spørgsmaal om at foretage Valg. De gode Kræfter, som nu findes i Communerne, og som staae til dens Raadighed, blive ofte tagne for meget i Beslag, uden at de derfor finde den Paaskjønnelse, de i Sandhed fortjene, og dette giver igjen Anledning til, at de ere tilbøielige til at holde sig tilbage; heller ikke følges Forhandlingerne i Kjøbstadcommunerne, uagtet de finde Sted for aabne Døre, med den Interesse man skulde vente. Jeg kan derfor ikke Andet end udtale min Tak til den høitagtede Indenrigsminister, fordi han igaar udtalte, at han vilde skænke Kjøbstadcommunerne sin særdeles Opmærksom-

hed, da jeg deraf tør ulede det Haab, at et Lovudkast, der omorganiserer Valgretten og Valgbarheden i Kjøbstæderne, ret snart vil blive Rigsdagen forelagt.

Formanden: Maaskee jeg turde gjøre den Bemærkning, at en egentlig Behandling af Kjøbstædernes Communalvæsen dog rettest maatte holdes udenfor denne Forhandling.

Orsted: Siden jeg sidst yttrede mig i denne Sag, og hvorved jeg tilbageholdt en Deel, som jeg ellers vilde have at sige, med Hensyn til den korte Tid, der var tilbage, siden den Tid er der fremkommet saa meget Stof til nye Bemærkninger, at jeg atter finder mig i Forlegenhed med, hvad jeg skal gaae ind paa, og hvad jeg skal lade ligge, da Tiden nu ogsaa er saa langt fremrykket, at jeg baade for min egen Skyld og for Thingets Skyld maatte ønske ikke at blive altfor udførlig. Jeg skal derfor indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Jeg begyndte mit Foredrag sidst med at yttre mig overensstemmende med det, der vist er Udvalgets Hovedtanke, men som dette dog paa Grund af Omstændighederne er frafaldet, at det var særdeles betænkeligt at gaae ind paa en Lov, der blot gjør Forandring i Communerne Bestyrelses Sammensætning og Maade, hvorpaa de blive valgte, uden at gaae ind paa det hele communale Forhold. Foruden at jeg bemærkede, at det, Grundlovens 96de Artikel bebuder, er Ordningen af Communerne Myndighed selv, ikke af Maaden, hvorpaa Valgene skulle skee, bemærkede jeg ogsaa, hvorledes det er meget vanskeligt at gjøre sig det klart, hvorledes de communale Bestyrelser bedst kunne være sammensatte og hvorledes man bedst kan vælge dem, saalænge man ikke er kommen paa det Rene med, hvilken Communalbestyrelses Virkefreds skal være, og hvilken Myndighed de skulle have.